13/05/2020

ΑΓΙΟΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ: Ο ένδοξος πρωτομάρτυς της μυροβόλου και αγιοτόκου νήσου Χίου

/ Βίοι Αγίων

Γράφει ο Αριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος, Εκπαιδευτικός

Μέσα στη σεπτή χορεία των πολυάριθμων αγίων, που γεννήθηκαν, έζησαν ή τέλειωσαν την επίγεια βιοτή τους στο μυροβόλο και ευλογημένο νησί της Χίου, **ξεχωριστή θέση κατέχει ο Άγιος Ισίδωρος, ο πρωτομάρτυς του αγιοτόκου αυτού νησιού του Αιγαίου, ο οποίος με το ένδοξο μαρτύριο του κατά την περίοδο των διωγμών του αυτοκράτορος Δεκίου (249 – 251μ.Χ.) εδραίωσε το δένδρο της χριστιανικής πίστεως στη μυροβόλο Χίο και πότισε με το αγνό του αίμα την ευλογημένη χιακή γη.** Επιπλέον η μαρτυρική του άθληση υπέρ Χριστού αποτέλεσε φωτεινό παράδειγμα και σημείο ευλαβικής αναφοράς για τους πολυάριθμους μάρτυρες, νεομάρτυρες, ασκητές και οσίους, που αγίασαν και λάμπρυναν πνευματικά το ακριτικό αιγαιοπελαγίτικο νησί με τη χριστομίμητη ζωή και το αγωνιστικό τους φρόνημα.

Ο πρωτομάρτυς της νήσου Χίου Άγιος Ισίδωρος υπήρξε γόνος ευγενούς και αρχοντικής οικογένειας και γεννήθηκε περί το 230μ.Χ. στην Ηλιούπολη της Αλεξάνδρειας. Αν και οι γονείς του ήταν ειδωλολάτρες, ο νεαρός Ισίδωρος,ο οποίος υπηρετούσε ως αξιωματικός του ρωμαϊκού στόλου, ασπάσθηκε τον χριστιανισμό. Όταν μάλιστα η μοίρα του στόλου, στην οποία υπηρετούσε, αγκυροβόλησε στη Χίο, ερχόταν συχνά σε επαφή με τη χριστιανική κοινότητα του νησιού. Το γεγονός της χριστιανικής ταυτότητος του νεαρού Ισιδώρου κατήγγειλε ο Ρωμαίος εκατόνταρχος Ιούλιος στον ειδωλολάτρη ναύαρχο Νουμέριο, ο οποίος κάλεσε τον Ισίδωρο να απολογηθεί και να αρνηθεί τη χριστιανική του πίστη, θυσιάζοντας στους ψεύτικους θεούς. Ο Ισίδωρος έμεινε όμως σταθερός και ακλόνητος στην πίστη του στον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Κύριο και καμμία απειλή δεν κατόρθωσε να τον μεταπείσει. Βλέποντας ο Νουμέριος το ακμαίο αγωνιστικό του φρόνημα, έδωσε την εντολή να φυλακιστεί και να μαστιγωθεί αλύπητα. Στη συνέχεια ρίφθηκε μέσα σε πυρακτωμένο καμίνι, από το οποίο όμως με τη χάρη του Θεού βγήκε σώος και αβλαβής.

Τότε ο Νουμέριος αποφάσισε να ενημερώσει τον ειδωλολάτρη πατέρα του και μάλιστα τον κάλεσε να έρθει από την Αλεξάνδρεια στη Χίο για να παροτρύνει τον γιο του να επιστρέψει στην ψεύτικη θρησκεία των ειδώλων. Ο πατέρας του, ερχόμενος στη Χίο, προσπάθησε με κολακευτικά λόγια να πείσει τον νεαρό Ισίδωρο να εγκαταλείψει τη χριστιανική θρησκεία και να θυσιάσει στα ψεύτικα είδωλα. Οι άκαρπες προσπάθειες εξαγρίωσαν όμως τόσο πολύ τον πατέρα του, ώστε καταράστηκε το ίδιο του το παιδί και το παρέδωσε στον Νουμέριο με την εντολή να βασανιστεί ανελέητα. Ο νεαρός Ισίδωρος, ο

γενναίος αυτός αθλητής της πίστεως, ήταν τόσο πλημμυρισμένος από αγάπη στον Νυμφίο Χριστό, ώστε ανέμενε με ηρεμία και πραότητα το επίγειο μαρτυρικό του τέλος. Τότε ο σκληρόκαρδος και εξαγριωμένος πατέρας του έδωσε την εντολή να δέσουν τον γιο του σε άλογα και να τον σύρουν σε μία διαδρομή από την πόλη της Χίου έως το χωριό Νεοχώρι. Ο αιμόφυρτος και τραυματισμένος Ισίδωρος έμεινε ζωντανός χάρη στο ακμαίο του φρόνημα και την ακλόνητη πίστη στον Σωτήρα Χριστό, ενώ συνέχισε να προσεύχεται, μέχρι που ο εκατόνταρχος Ιούλιος διέταξε τον αποκεφαλισμό του. Το μαρτύριο του πρωτομάρτυρος της Χίου έλαβε χώρα στις 14 Μαΐου 250μ.Χ., ημέρα κατά την οποία η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά και γεραίρει τη μνήμη του. Μ’ αυτόν τον τρόπο ο γενναίος και νεαρός αθλητής της πίστεως έλαβε τον στέφανο της αγιότητος και της θεϊκής δόξης για να παραδειγματίζει και να καθοδηγεί τις νεότερες γενιές ως σύμβολο αγνότητος, ακμαίου φρονήματος και σταθερής πίστεως.

Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός της σύνδεσης του Αγίου Ισιδώρου και του μαρτυρίου του με το πολύτιμο και αρωματικό προϊόν της μαστίχας, το οποίο έχει καταστήσει τη μυροβόλο Χίο γνωστή σε όλο τον κόσμο. Σύμφωνα με την τοπική παράδοση οι μαστιχοφόροι σχίνοι, που φύονται στο νότιο τμήμα του νησιού, ήταν άγριοι και άκαρποι. Από τη στιγμή όμως που το αιμόφυρτο σώμα του νεαρού αγωνιστού και μάρτυρος Αγίου Ισιδώρου σύρθηκε ανάμεσα σε αυτούς, άρχισαν να δακρύζουν. Τα δάκρυα αυτά του «Αγίου Ισιδώρου», όπως τα αποκαλεί χαρακτηριστικά ο ευσεβής χιακός λαός, αποτελούν τη φημισμένη σε όλο τον κόσμο χιώτικη μαστίχα, γνωστή για τις θεραπευτικές της ιδιότητες από τα πολύ παλιά χρόνια.

Μετά τον αποκεφαλισμό του Αγίου Ισιδώρου ο Νουμέριος έριξε το σώμα του μάρτυρος μέσα σε φαράγγι και διέταξε να το φρουρούν. Όμως μία ευσεβής και ενάρετη γυναίκα, η μετέπειτα Αγία Μυρόπη, κατόρθωσε και πήρε το σώμα κρυφά και το ενταφίασε με τις πρέπουσες τιμές. **Το απρόσμενο αυτό γεγονός εξαγρίωσε τον Νουμέριο σε τέτοιο βαθμό, ώστε απείλησε με θάνατο τους φρουρούς, εάν δεν έβρισκαν αυτόν που έκλεψε το σώμα.** Τότε η Μυρόπη παρουσιάστηκε μόνη της στον ναύαρχο και ομολόγησε με παρρησία την πράξη της. Στη συνέχεια βασανίστηκε ανελέητα, επειδή αρνήθηκε να προσκυνήσει τα ψεύτικα είδωλα, επιδεικνύοντας περιφρόνηση απέναντι σ’ αυτά, αλλά και απαράμιλλο θάρρος. Κατόπιν φυλακίστηκε και μέσα στο δεσμωτήριο παρέδωσε την αγία της ψυχή στον Θεό,τον Οποίο τόσο αγάπησε σε όλη της τη ζωή. Ενταφιάστηκε δίπλα από τον τάφο του Αγίου Ισιδώρου και κατά τον 4ο αιώνα επί των ημερών του Μεγάλου Κωνσταντίνου ανεγέρθηκε περικαλλής ναός προς τιμήν των δύο ενδόξων πρωτομαρτύρων Αγίων της Χίου Ισιδώρου και Μυρόπης.

Μετά την κατάληψη του νησιού από τους Ενετούς κατά την περίοδο του βυζαντινού αυτοκράτορος Ιωάννου Β΄ Κομνηνού (1118-1143) το λείψανο του Αγίου Ισιδώρου εκλάπη και μετεκομίσθη **στη Βενετία το 1125,** όπου μαζί και με την τιμία κάρα του φυλάσσεται μέχρι σήμερα στο παρεκκλήσιο του Αγίου Ισιδώρου στον μεγαλοπρεπή Καθεδρικό Ναό του Αγίου Μάρκου. **Την Κυριακή της Πεντηκοστής 18 Ιουνίου 1967 και μετά από την αποδοχή σχετικού υποβληθέντος αιτήματος, επανακομίσθη με κάθε επισημότητα από τη Βενετία στη Χίο τμήμα ιερού λειψάνου του Αγίου,** το οποίο μέχρι σήμερα φυλάσσεται και εκτίθεται προς προσκύνηση στον ιστορικό και περικαλλή Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου στην πόλη της Χίου.

Η τιμή του πρωτομάρτυρος της μυροβόλου και αγιοτόκου νήσου Χίου δεν περιορίζεται μόνο στα στενά γεωγραφικά όρια του αιγαιοπελαγίτικου νησιού, αλλά επεκτείνεται με την ύπαρξη ιερών ναών επ' ονόματί του τόσο στα γειτονικά νησιά της Λέσβου, της Σάμου και της Ικαρίας όσο και σε νησιά της Δωδεκανήσου (Ρόδος, Λέρος), αλλά και των Κυκλάδων (Νάξος, Άνδρος,Μύκονος).Στη Ρόδο το όνομα του Αγίου φέρει ορεινό χωριό,κτισμένο στους νότιους πρόποδες του όρους Αττάβυρος και σε υψόμετρο 520μ.Ο ομώνυμος ενοριακός ναός στην πλατεία του χωριού με το ωραίο ξυλόγλυπτο τέμπλο χρονολογείται από το 1860 και κοσμείται εξωτερικά με κομψό κωδωνοστάσιο ύψους 18μ.,κατασκευασμένο από πωρόλιθο.

Ο Άγιος Ισίδωρος, ο ένδοξος αυτός πρωτομάρτυς της Χίου, που αποτέλεσε την απαρχή μιας πολυάριθμης χορείας αγίων, οι οποίοι λαμπρύνουν το πνευματικό στερέωμα αυτού του ευλογημένου νησιού του Αιγαίου, αποτελεί ταυτόχρονα και έναν φωτεινό οδοδείκτη για όλους όσους αγωνίζονται για την κατά Θεόν προκοπή και την εν Χριστώ σωτηρία στους δύσκολους και χαλεπούς καιρούς μας.